[24th December 1953

MR. SPEAKER :—" I will now put the main motion to the vote of the House. The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,14,58,700 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(7) DEMAND XXIII—LABOUR INCLUDING FACTORIES.

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor I move—

' *That the Government be granted a sum not exceeding Rs.* 6,12,000 *under Demand XXIII—Labour including Factories.*' "

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,12,000 under Demand XXIII—Labour including Factories.' "

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, I move—

' *That the sum of Rs.* 6,12,000 *under Demand XXIII—Labour including Factories be reduced by Rs.* 100.'

I shall speak afterwards, Sir."

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That the sum of Rs. 6,12,000 under Demand XXIII—Labour including Factories be reduced by Rs. 100.'

" This cut motion as well as the main motion is now before the House for discussion."

* SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—" Mr. Speaker, Sir, while supporting the cut motion just moved, I wish that the cut motion be accepted by the House so that the present Labour Department may be scrapped for ever. Under the present policy of Government, the Department of Labour far from easing industrial tension has accentuated such kind of tensions and industrial disputes. No clear-cut announcement of the policy of the Government in respect of labour including factories has been made till now. That is the present state of affairs. Labour is being crushed now. It is not being treated properly.

" As early as 1947, the Government of India convened a tripartite conference. They invited representatives of State Governments, representatives of employers in industrial undertakings and representatives of employees in industrial establishments. At that conference a solemn promise was made and a concrete resolution was passed to the effect that industrial disputes should be settled by adjudication or arbitration. In pursuance of that resolution, it was agreed that both the Centre as well as the States would try their best to encourage the parties to settle their disputes by negotiation and where such a course failed to try to effect a

24th December 1953] [Sri S. C. C. Anthony Pillai]

compromise by conciliation and when all such methods failed to refer the disputes to Industrial Tribunals. How is the present Department of Labour headed by the Hon. Dr. U. Krishna Rao dealing with labour? How is Dr. Krishna Rao, ever since he took up office, implementing that resolution? Speaking a few months ago at a general body meeting of the South Indian Chamber of Commerce, the Chairman made some disparaging remarks about the policy of the Madras Government in referring disputes to industrial tribunals. The Chief Minister of this State immediately contradicted him and stated that it was the firm policy of the Government to encourage the settlement of disputes by compulsory arbitration. Again speaking of more recent times, the Prime Minister of India while speaking at a meeting of the Associated Chambers of Commerce in Calcutta reiterated the policy of the Government of India that industrial disputes should as far as possible be resolved by adjudication proceedings. But in spite of such utterances, what is the policy this Government is following? If only we analyse what this Department of Labour has done ever since the Hon. Dr. U. Krishna Rao took up office, we will clearly see that they had totally set aside the 'industrial truce' resolution enunciated at the tripartite conference convened by the Government of India in 1947, to which I had previously referred. Why is it that the Madras Government is not referring the disputes to adjudication? Why are they not implementing the industrial truce resolution? In fact, the present policy of Government in regard to labour leaves an open field to employers to stipulate their own conditions. What is it that the Government do whenever an industrial dispute is brought to their notice? They depute a Labour Officer to try to effect conciliation between the parties. The Conciliation Officer comes, tries to use his good offices to effect a compromise. After his enquiry and if he fails to effect a compromise, he makes his recommendation to the Government (I mean, the Development Department) stating that the dispute could not be settled and that the same could be referred to an industrial tribunal. But what is it that the Development Department does? They take this report as the basis and immediately send a letter to the union stating that inasmuch as the dispute could not be settled, the demands made by employees have no merit and are not justified. The chapter is thus closed by the Government. Where then is the door left open for further negotiation? Is this the way in which labour should be treated? Wherefrom is the voice of Government emanating? Apparently the voice of Dr. U. Krishna Rao is the voice of Mr. Lobo Prabhu, the Development Department Secretary, which clearly echoes the sentiments of the big-wigs of the Madras Chamber of Commerce meeting at the Gymkhana Club.

"I shall cite a specific instance. A dispute arose recently in Messrs. Parry & Co., Ltd. The workers demanded a reduction of hours of work. What is it that they wanted? They only demanded that a reduction in their working hours should be made in conformity with the *level* of the working hours in other commercial establishments. This was the modest demand of the workers. The employees served them a notice saying that they 4-10 p.m.

[Sri S. C. C. Anthony Pillai] [24th December 1953

would refuse to do overtime work. Faced with this ultimatum, the employees came round for a settlement that the hours of work should be approximately on a level obtaining in other commercial establishments in Madras. After this settlement was reached, comes the 'judicial' estimate of the Development Department Secretary that the demand of the employees is an unjust, unfair and unreasonable demand. That is the kind of judicial estimate by the Development Department which is presided over by the present Minister for Labour and which is interested only in the employers and not in the settlement of disputes.

"Sir, I want now a clear-cut enunciation of policy as to whether this Government intend to refer disputes to arbitration. If the position is made clear, I would welcome it; I am not the person to plead on bended knees for compulsory arbitration. But accepting compulsory arbitration and refusing to promote it is the type of attitude which favours the employer and not the employee. So let this Government announce that in such and such industries, in such and such categories of establishments, there will be no reference to adjudication proceedings and then not a single labour organization will approach this Ministry of Labour for any kind of advice. That is the only thing we want, namely, a clear statement of policy on behalf of the Government saying on which side they stand—with the employers or with the labourers.

"Let us take for instance, the recent speech made by the Hon. Dr. U. Krishna Rao in a conference of Labour Inspectors. I have never seen a statement which indicates such an amount of partiality for the employers. He tells his Inspectors of Factories, not to implement the Act and that they are only to find out whether the Act could be implemented, and he says, 'do not be harsh with the employer'. What does he mean by 'harsh ? It can only mean 'do not report employers who are violating the Act.' Again, the Hon. Dr. Krishna Rao instructs the Chief Commissioner of Labour who is the deciding authority, 'do not be harsh to the employers'. What does it mean, its means a clear, categorical advice, 'do not implement this Act'. That is why I say, Sir, it is better to do away with this Labour Department and this Development Department which are the watch dogs of the interests of the employers.

"The Hon. Dr. Krishna Rao does not seem to know the amount of embitterment that has been created in the whole labour movement. There may be no discrimination between the different trade unions. But so far as labour is concerned they are bitterly dissatisfied with the attitude of the Government. Therefore, the whole of the present Government machinery—their policies and practices and their administrative actions—the whole system of pretending to settle disputes and at the same time encouraging the employer to have his own way, should be abolished.

"Again, I shall state a simple instance. Regarding a dispute, adjudication proceedings took place; there was some doubt about the actual interpretation of the award. When it was taken to the

24th December 1953] [Sri S. C. C. Anthony Pillai]

Ministry of Labour, they said, 'approach the Tribunal which gave the award, for the purpose of clearing the ambiguity'. But the workers' union pointed out that the law requires that the ambiguity should be resolved through a reference made by Government to arbitration. But the Government cannot make up their mind whether it should be referred or not, whereas it is admitted there should be quick solution by means of arbitration. That is why, Sir, I plead on behalf of all organized labour that there should be a clear enunciation of policy on behalf of the Government stating on which side they stand—with the workers or the employers—and whether they want the Industrial Tribunals and their awards to be thrown on the scrap heap."

* SRI K. T. SREEDHARAN :—"Sir, I rise to speak in support of the cut motion.

"I am sorry to say that the Madras Government have no consistent industrial and labour policy. If at all they have a policy, it is only partial to the big industrialists and capitalists. Is it in the best interests of the State to have such a policy? We know many people are engaged in small cottage industries and they are eking out their livelihood through these industries. So in the best interests of the State as a whole, the Government must have a policy that is congenial to small industries and labour. The hand-loom industry is one of the biggest industries of this State. More than 50 lakhs of people are engaged in this industry. Of course, we cannot find a better champion of their cause than our Chief Minister, Rajaji. Rajaji has, by forcing the Central Government, reserved to the hand-loom industry the weaving of bordered sarees and dhoties. He has brought forth the Ryan Scheme to help the hand-loom weavers. Even earlier, the representatives from Malabar were saying that they would try to convince the Government that this scheme would not help Malabar weavers. Even this morning, our Labour Minister said that the Ryan Scheme did not help to relieve the distress of hand-loom weavers in Malabar. Of course, it has been done to see that the industry does not die. The weavers of Chirakkal taluk themselves agreed to accommodate the managements in this difficult situation, and they even consented to a wage-cut of 16-1/3 per cent. But the managements had effected a cut of more than 25 to 35 per cent. The political leaders and the labour leaders tolerated the most drastic cut so that that industry might be fostered and nurtured. When the industry has thrived and when the managements can well afford to restore the wage-cut, labourers request the management and the Government to see that the former wage is restored. But the management did not give any heed to this and the Government also were not considering this aspect and trying to help the labourers by restoring the wage-cut. Now, therefore, there is a strike going on in Chirakkal taluk; in about 200 factories, 5,000 workers have struck work since the 10th of last month and yet the Government had not intervened. I am glad to say that the Labour Commissioner has promised to go to Malabar on the 31st of this month and I am sure he will use his good offices to see that an amicable settlement is effected in this most vital industry.

[Sri K. T. Sreedharan] [24th December 1953

"Again, I am sorry to say that the Factories Act is not enforced in the district of Malabar properly. There the managements in the handloom and beedi industries are trying to sabotage the whole working of the Act by disbanding workers into branches, so that they could evade the provision of the Act. It is so more especially in the beedi industry. Beedi factories have all vanished and only very small factories are in existence now. I had a talk with the Labour Minister on this matter. He was afraid that beedi-making being a home industry, the womenfolk would be thrown out of employment if it is checked. In this connection, I may tell the Hon. Minister that in Malabar, beedi industry is not at all a home industry. It is all working on a factory basis and not even a single woman is engaged in this industry in Malabar and it is not like what obtains in Mangalore or Madras. If the Labour Department takes a proper interest in this matter, the evils in the present system could be easily checked; the Government should not encourage this system in Malabar. If that is done, other benefits under the Factories Act could be easily secured for the workers.

4-20 p.m. "The real trouble in the working of the Factories Act is in the matter of granting leave with wages to workers. I mean casual leave. There is a provision in the Act that only workers with a continuous term of service can be granted leave with wages. The management is taking advantage of this provision. As there is no work for the workers on all the days of the month, there is no continuity of service. The management takes protection under the Act and leave with wages is not granted to the workers in Malabar. There is a notification by the Government that this leave should be calculated at the rate of one day for every twenty days. In spite of this notification, leave is not given. The Labour Department is not at all interested in seeing that this small benefit given by the Factories Act is extended to the workers. I make an appeal to the Labour Minister to look into this most important matter and see that leave with wages is given to all the workers irrespective of the continuous term of service.

"I would again refer to the handloom weavers' strike in Chirakkal taluk. It has greatly upset the economic system in those places. It is predominantly an area of handloom workers and unless a solution is found out as early as possible, not only the workers but the industry as a whole will suffer. I am sure the industry is in a position to pay full wages, that is the wages that were given to the workers some months ago. The workers are putting up with the wage-cut because they know that they should also contribute to the growth of this industry. Now the management is pressing for better quality and a worker who originally could weave at least ten yards a day is able to weave only three to four yards a day. As a result, their earnings have come down very much and if the present state of affairs continues, even if the weavers work for the whole month, they cannot earn more than

24th December 1953] [Sri K. T. Sreedharan]

Rs. 15 to Rs. 20. I request the Hon. Minister to issue instructions so that the unfortunate strike that is going on in Chirakkal taluk may come to an end as early as possible."

* SRI T. P. ELUMALAI :—"கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, இந்தத் தொழிலாளர் மான்யத்தை ஆதரிக்கின்ற முறையில் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லப் பிரியப்படுகின்றேன். 4-23 p.m.

"தொழிலாளர்களுடைய மான்யத்தைப்பற்றிபேசுகின்ற போது, இந்த நாட்டிலே தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை நல்ல விதமாக முன்னுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று பாடுபட்ட கட்சிக்கு வணக்கம் சொல்லிக் கொள்ளாமல் பேசுவது மிகவும் வருத்தப்படக்கூடிய விஷயம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, தொழிலாளர்களுக்கும் எண்ணற்ற ஏழைகளுக்கும் பல ஆண்டுகளாக சேவை செய்து வருகின்ற காங்கிரஸ் மகா சபைக்கு நாம் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

"இன்றைக்கு ஒரு சிலர் தொழிலாளர்களுடைய குறைகள் தீர்க்கப்படுவதில் தாமதப்பட்டுவிட்டன, அதற்கு ஆவன செய்வதற்கு இந்த சர்க்காரால் இயலவில்லை என்று குற்றம் கூறலாம். ஆனால், சென்ற 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், இந்த நாட்டிலே தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை எந்த நிலைமையில் இருந்தது என்பதை அவர்கள் சிந்தித்துப்பார்த்தால் குறை சொல்லுகின்றவர்களுக்கு இது ஓரளவுக்கு நன்றாக விளங்கும்.

"அன்றைக்கு இருந்த கால நிலை வேறு, இன்றைக்கு இருக்கிற கால நிலை வேறு. அன்றைய நிலைமையை ஆராய்ந்து பார்த்தால் பல சலுகைகள் குறைவாக காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு கால நிலைமை பாதகமாக இருந்த போதிலும், இன்றைக்கு தொழிலாளர்களுடைய நிலைமையை நன்றாக சீர்தூக்கி பார்த்து, அவர்களுக்கு ஓரளவு ஆவன செய்து கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை உதாரணம் எடுத்து சொல்லாமலேயே உங்களுக்கு நன்றாக விளங்கும்.

"ஆனால் இன்றைக்கு ஒன்று சொல்லலாம், தொழிலாளரிடம் இருந்துதான் சில குறைபாடுகள் ஏற்படுகிறது. இதை வக்கீல் வாதத்தோடு பேச நான் பிரியப்படவில்லை. வக்கீல்கள் ஏதோ அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுகிற கட்சிக்காகப் பேசுகிறார்கள். தொழிலாளர் சார்பில் பேசுவது, தொழிலாளர்களை பாதகமாக நிலைமைக்கு கொண்டு போய்விடும். இன்றைக்கு ஓரளவு வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஏற்படுகின்றதென்றால், அது தொழிற் சங்கங்களை நடத்துகின்ற தலைவர்களிடம் இருக்கும் குறைகளால் தான் என்பதை சொல்லாமலேயே விளங்கும். ஏனென்றால், அவர்கள் ஏதோ கட்சி நோக்கத்தோடு இந்த நாட்டிலே ஆசை காட்டி அப்பாவி தொழிலாளர்களுக்கு நல்லது செய்யாமல், அவர்களைத் தீய வழிகளில் கொண்டு போகிறார்கள். அந்த நிலைமையின் காரணமாகத்தான் ஒரு சில இடங்களில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஏற்பட்டுவருகிறது. அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். நல்லதோர் தொழிற் சங்கம் இருக்க வேண்டும். நல்லதோர் தொழிற் சங்கத்திற்கு நல்லதோர் தலைவர்கள் தலைமை தாங்க வேண்டும். அதற்கான நல்லதோர் சட்டத்தை சர்க்கார் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். ஏனென்றால், நான் வசிக்கின்ற பேட்டையாகிய திருவொற்றியூர் பகுதியில் விம்கோ, அஜாக்ஸ் போன்ற சுமார் 15 தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அங்கிருக்கின்ற தொழிலாளர்கள் அத்தனை பேரும் எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆனால் தொழிலாளர்களுக்காக பிறந்தோம் என்று சொல்லுகின்ற கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை சேர்ந்த தலைவர்களும் ஒரு சில சங்கங்களுக்கு தலைமை தாங்குகிறார்கள். அவர்கள் தலைமைதாங்குகிற இடத்திலே தான் ஸ்ட்ரைக் ஏற்படும். அங்கு நடக்கின்ற ஒவ்வொரு காரியத்தையும் பார்க்கும்போது, அந்த தலைவர்கள் தான் இன்றைக்கு வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்திற்கு ஓர் அளவுக்குகாரணம்

[Sri T. P. Elumalai] [24th December 1953

என்று அங்கே காட்சி அளிக்கிறது. எதற்காக இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், தொழிலாளர்கள் ஒன்றும் அறியாத அப்பாவிகள். சொல்லுகிற பேச்சை நம்பி கொண்டிருக்கிற அப்பாவிகள், இந்த நாட்டிலே பசி இல்லாமல் வாழ வேண்டுமென்ற ஒரே ஆசை இருக்கிறது. அந்த ஆசையை நிறைவேற்றுவதற்கு இந்த நாட்டில் காங்கிரசுக்கு அக்கரை இருக்கிறது. இந்த நாட்டிலே அதற்கு உழைக்கின்ற ஊழியர்களுக்கு அக்கறை இருக்கிறது. ஆனால் அதை எந்த விதமாக நடத்த வேண்டும் என்பதைத்தான் சிந்திக்க வேண்டும். குறிப்பாக, சுதந்திரம் வாங்கியபோது இந்த நாட்டிலே இருக்கிற எல்லாவித ஏழைகளுக்கும்தான் வாங்கினோம். விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள், முதலாளிகள் எல்லாருக்கும்தான் சுதந்திரம் வாங்கினோம். ஆனால், அதை எந்த விதமாக பிரயோஜனப்படுத்த வேண்டும் என்பதைத்தான் நாம் பார்க்கவேண்டும். ஏன்? தினத்தந்திக்கும் தான் சுதந்திரம் வாங்கியிருக்கிறோம். அப்படி வாங்கிக் கொடுத்த சுதந்திரத்தை எப்படி நாம் நடத்தவேண்டும்? முதலாளித்துவத்தை உடனே ஒழித்துவிட முடியுமா? அதை அனுசரித்து மந்திரிகளுக்கு எடுத்துச் சொல்லி காலத்திற்குத் தகுந்த அளவு, காரியம் செய்துதான் முதலாளித்துவத்தை துரத்த வேண்டியதே தவிர, அவர்களை இந்த நாட்டைவிட்டு வெளியேற்ற முடியாது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். எதிர் கட்சிக்கும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, இந்த நிலைமையில் ஒவ்வொரு வரும் காரியத்தை சாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

"மேலும் இன்றைக்கு ஆட்குறைப்பு தீவிரமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக சர்க்கார் சார்பிலே நடக்கும் தொழிற்சாலைகளிலும் ஆட்குறைப்பு செய்யக் கூடாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். (Hear, hear). சர்க்கார் சார்பில் நடைபெறும் தொழிற்சாலைகளில் ஆட்குறைப்பு ஏற்பட்டால், மற்ற முதலாளிகளும் அதை பின்பற்றுகிறார்கள். சர்க்காரே ஆட்குறைப்புச செய்கிறார்களே, நமக்கு என்ன என்று மற்றவர்களும் ஆட்குறைப்புச் செய்வார்கள். இந்தச் சர்க்கார்மீது பழியைச் சுமத்தவேண்டும் என்ற ஒரே எண்ணத்தில் அவர்கள் செய்கிறார்கள். அப்படி அஜாக்ஸ், திருவொற்றியூர் கந்தன் நெசவு மில் இவைகளில் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த சர்க்கார் அவர்கள் சரியாக நடக்கின்ற தொழிற்சாலைகளில் ஆட்குறைப்பு செய்யாமல் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும். எதிர்கட்சிகளால் பல புகார்கள் சொல்லப்படுகின்றன. இன்றைக்கு கனம் மந்திரி டாக்டர் கிருஷ்ண ராவ் அவர்கள் இதைச் செய்யவில்லை, அதைச் செய்யவில்லை என்று புகார்கள் பேசலாம். ஆனால், அன்றைக்கு தொழில் மந்திரியாக இருந்த ஸ்ரீ வி. வி. கிரி அவர்கள் நடத்திய ஒரு வேலையைத்தான் இன்றைக்கு டாக்டர் கிருஷ்ண ராவ் அவர்களும் நடத்துகிறார். ஸ்ரீ கிரி அவர்கள் எந்த விதத்தில் இந்த இலாகாவை நிர்வகித்தாரோ, அதே முறையில்தான் நடத்திவருகிறார். அவருக்கும் இவருக்கும் காரியத்தில் எந்த வித்தியாசமும் இல்லை. தொழிலாளர்கள் குறை விஷயமாக என்றைக்குவேண்டுமானாலும் தலைவரோ, சாதாரண ஊழியரோ பேட்டிக்கு வருவதற்கு, அவகாசமும் வாய்ப்பும் இருப்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். அதோடு மட்டுமல்ல. என்ன செய்யவேண்டும். அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை சரிவர நன்கு கேட்டு தெரிந்து கொள்கிறார். அந்த முறையிலே நடக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் அனுசரித்து நல்ல முறையிலே தொழிலாள தலைவர்கள் நிலைமையை அனுசரித்துச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். சில எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் ஏதோ சர்க்கார் சார்பில் (காங்கிரஸ் சார்பிலே) நடத்துகின்ற சங்கங்களுக்கு சலுகை என்றும், சொல்லுகின்றார்கள். அப்படி ஒன்றும் இல்லை. உதாரணமாக, இந்தச் சட்டசபையிலே என்னுடன் இரட்டை தொகுதியில் ஜெயித்த ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண அய்யர் அவர்கள் பி.டப்லியு.டி. தொழிற்சாலை ஊழியர் சங்கத்திற்குத் தலைவராக இருக்கிறார். அந்த தொழிற்சங்கத்தை நடத்தி வருகிறார். தொழிற்சங்கங்களை காங்கிரஸ் கட்சியும் நடத்தலாம், எதிர்க்கட்சியும் நடத்தலாம். யார் நடத்தினாலும், தொழிலாளர்களுடைய நலன்களைத்தான் கவனிக்கவேண்டும். காங்கிரஸ்காரர்கள் நடத்தும் தொழிற் சங்கங்களுக்கு மட்டும் ஏதோ சலுகையை சர்க்கார் அளிக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. எந்தக் கட்சி தொழிற்சங்கத்தை நடத்தினாலும், காங்

24th December 1953] [Sri T. P. Elumalai]

ഗ്രസ് സർക്കാർ ഒരേ മുറയിൽതാൻ നടന്നുകൊണ്ടുവരുകിറതു എന്നു സൊല്വതുക്കു എങ്കൾ ഐയർ നടത്തും സങ്കത്തിറ്കും സർക്കാർ അങ്കീകാരം കൊടുക്കവില്ലേ എൻപതെ തെരിവിത്തുക്കൊള്വതോടു മേറ്പടി തൊഴിറ്ശങ്ക അങ്കീകാരം സംപന്ധമാക, സർക്കാർ ഉടനേ അങ്കീകാരം കൊടുക്കവേണ്ടുമെൻറും കേട്ടുക്കൊണ്ടിരുക്കിറേൻ. ഉഴൈയാകവേ മക്കളുടെയ കുറൈകളൈ നീക്കവേണ്ടുമെൻറും, അവർകളുക്കു സേവെ സെയ്യവേണ്ടുമെൻറ നോക്കത്തില് ഇരുക്കിൻറ സർക്കാർ അതറ്കു അങ്കീകാരം അളിക്ക വേണ്ടുമെൻറു കേട്ടുക്കൊള്കിറേൻ. സർക്കാർ അങ്കീകാരം സെയ്തു കൊണ്ടാല്താൻ മറ്റ തനിപട്ട മുതലാളികളും അങ്കീകാരം സെയ്തു കൊള്ളുവാർകള്. അങ്കീകാരം സെയ്വതാല് ഇരുവരുടെയ തൊടർപോടു അവർകൾ നല്ല നിലൈമൈക്കു വരുവതറ്കും നല്ല മുറയില് കുറൈകളൈച് സൊല്വതറ്കും വായ്പ്പു ഇരുക്കും എൻറു സൊല്ലിക്കൊണ്ടു, എല്ലാ തൊഴിറ്ശങ്കത്തിറ്കും അങ്കീകാരം അളിക്കവേണ്ടുമെൻറു കേട്ടുക്കൊണ്ടു എൻഉടെയ പേച്ചൈമുടിത്തുക്കൊള്ളുകിൻറേൻ."

Sri K. P. GOPALAN :— Mr. Speaker, Sir, ആൻ ഇന്ത കട്ട് മോഷൻ കൊണ്ടുവരുന്നതു് മദിരാശി ഗവർമേണ്ടിൻെറ തൊഴിൽകാര്യനയത്തെ എതിർക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണു്. ഈ നയം എന്താണെന്നുള്ളതു് ഇന്ന രാവിലെ ഇവിടെ വ്യക്തമായിട്ടുണ്ടു്. മദ്രാസ് ഗവർമേണ്ടു് ശ്രീമൻ ലേബർ പ്രൂഫൈ ഡൽഹി സമ്മേളനത്തിലേക്കയയ്ക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ഒരു വ്യക്തമായ നയം അദ്ദേഹത്തിന്നു കൊടുത്തിട്ടില്ല എന്നുള്ളതു് ചോദ്യ അവസരത്തിൽ വ്യക്തമായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. രണ്ടാമതു ബഹു : ഡോക്ടർ യു. കൃഷ്ണറാവു ലേബർ ഇൻസ്പെക്ടർമാരുടെ ഒരു യോഗത്തിൽ ഫാക്ടറി ഇൻസ്പെക്ടർമാർ commonsense ഉപയോഗിച്ചു നിയമം നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്നു പറഞ്ഞതായിറിപ്പോട്ടു് ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനെ ഞാൻ എതുക്കുന്നില്ല. കൂടാതെ തൊഴിലാളികളുടെ നിലയെക്കുറിച്ചു ആലോചിക്കണം എന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനേയും ഞാൻ എതുക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ തൊഴിലാളികളോടു് അനുകമ്പയുള്ളവരായിരിക്കണം, അവരുടെ കക്ഷിതകളെക്കുറിച്ചു മനസ്സിലാക്കണം എന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ഇന്നലത്തിൻെറ പ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇതുകൊണ്ടുതന്നെ മദ്രാസ് ഗവർമേണ്ടിൻെറ തൊഴിൽ നയം എന്താണെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു എന്നാണു് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നതു്. മൂന്നാമതായി മദ്രാസ് ഗവർമേണ്ടിൻെറ തൊഴിൽകാര്യനയത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്ന അവസരത്തിൽ ഒരു കാര്യം മന്ത്രിമാണ് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. ഇന്ന അഡ്ജൂഡിക്കേഷൻ കോടതികളുടെ മുമ്പാകെയുള്ള തൊഴിൽതർക്കങ്ങളിൽ ഒരു സമാധാനനയം തുടരണമെന്നു ഗവർമേണ്ടു് പറയുന്നുണ്ടു്. ഈ അഡ്ജൂഡിക്കേഷൻ കോടതികളുടെ അവാർഡുകൾ കൊടുത്തുകഴിഞ്ഞതിന്നു ശേഷമെങ്കിലും എത്രയോ ഫാക്ടറി ഉടമകൾ ഈ അവാർഡുകൾ നടപ്പിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നുള്ളതിന്നു മദ്രാശി പട്ടണത്തിൽനിന്നും മററു സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും എത്രയോ ഉദാഹരണങ്ങൾ എനിക്കു ഈ സഭയുടെ മുമ്പിൽവെക്കാൻ കഴിയും. മദ്രാശി പട്ടണത്തിൽ "നവജീവൻ" പ്രസ്സിൽ പ്രവൃത്തിയെടുക്കുന്ന തൊഴിലാളികളുടെ തക്കത്തിൽ 6,500 രൂ. തൊഴിലാളികൾക്കു കൂലിയായി കൊടുക്കുവാൻ ബാക്കിയുള്ളതിനെപ്പററി പെയ്മെൻറ് ഓഫ് വേജസ് അക്ടു് പ്രകാരം ലേബർ കമ്മീഷണർ അവാർഡ് കൊടുത്തിട്ടു എത്രയോ മാസങ്ങളായി. അതു് ഇതുവരെയായിട്ടും നടപ്പിലാക്കീട്ടില്ല എന്നാണു് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. തമിഴണി പ്രസ്സ് തൊഴിലാളികൾക്കു ബാക്കി കൊടുക്കുവാനുള്ള 174 രൂപ്പിക്കയെപ്പററിയുള്ള അവാർഡും ഇതുവരെയായിട്ടും നടപ്പിലാക്കീട്ടില്ല. റൈസ്സൻസ് ടയർ കമ്പനിയിലെ 1951 ലെ ലേബർ കമ്മീഷനതരെ അവാർഡ് ഇനിയും നടപ്പിലാക്കീട്ടില്ല. ഇതിന്നപുറമെ കോയമ്പത്തൂരിൽ ശ്രീമൻ ജി.ഡി. നായഡുവിൻെറ മോട്ടോർ കമ്പനിയിലെ 67 തൊഴിലാളികളെ തിരിച്ചെടുക്കണം എന്ന അപ്പീലേററ് ട്രിബ്യൂണലിൻെറ വിധിയും ഹൈക്കോട്ടു് വിധിയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. എനിക്കു ചോദിക്കുവാനുള്ളതു് ഹൈക്കോട്ടിൻെറ വിധി ഉണ്ടായിട്ടുകൂടിയും മദ്രാശി ഗവർമേണ്ടു് അതു എടുത്തുകൊണ്ടു നടപ്പിൽ വരുത്തീട്ടില്ല എന്നാണു്. ഇങ്ങിനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ ഞാൻതന്നെ ഗവർമേണ്ടിൻെറ മുമ്പാകെ എത്രയോ നിവേദനങ്ങൾ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. ലേബർ കമ്മീഷനരെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ടു്, മററു ലേബർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഈ കാര്യത്തിൽ എത്ര ഉദാഹരണങ്ങൾ വേണമെങ്കിലും നിങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ വയ്ക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണു്. അതുപോലതന്നെ തൊഴിൽതർക്കങ്ങൾ സമാധാനനിലയിൽ തീർക്കണം എന്നു ഗവർമേണ്ടു് പറയുന്നു. ഇതിനെ ഞാൻ എതുക്കുന്നില്ല എന്നാൽ അഡ്ജൂഡിക്കേഷൻ

4-30 p.m.

[SRI K. P. Gopalan] [24th December 1953

കേസ്സുകൾ വാങ്ങിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ലേബർ ആഫീസർമാരുടെ ശിപാർശിൻപോലും തള്ളിക്കളയുന്നതായിട്ടാണ് കാണുന്നതു്. 1950-51 ലെ മധ്യയിലെ ടി. വി. എസ്. മോട്ടോർ കമ്പനിയിലെ തൊഴിലാളികളുടെ എത്രയോ കാര്യങ്ങൾ അഡ്ജുഡിക്കേഷൻ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവരുവാൻ ശിപാർശിചെയ്തിട്ടും ഇതുവരെയായും ഗവമേണ്ടു് അതു് അഡ്ജുഡിക്കേഷനു വച്ചിട്ടില്ല എന്നു പറയുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മലബാറിലാണെങ്കിൽ ഓട്ടുതൊഴിലാളികളുടെ കാര്യങ്ങൾ ഇനിയും അഡ്ജുഡിക്കേഷനു വെക്കുവാൻ ഇരിക്കുകയാണ്. 1951 ൽ മദിരാശി ഗവമേണ്ടു് ഒരു ടെക്സ്റ്റൈൽ എൻക്വയറി കമ്മീററിയെ നിയമിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഇതുവരെയായിട്ടും ഈ എൻക്വയറികമ്മറിയുടെ റിപ്പോർട്ട് പ്രിൻറ് ചെയ്തു പുറത്തു കൊണ്ടുവരുവാൻ ഗവമേണ്ടു് കൂട്ടാകീട്ടില്ല. എന്തുകൊണ്ടാണ് മദിരാശി ഗവമേണ്ടു് ഇതു ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതു് എന്നു എനിക്കു ചോദിക്കുവാനുണ്ടു്. ഈ റിപ്പോർട്ട് അടിക്കുന്ന മദാസ് ഗവമേണ്ടിൻെറ പ്രസ്സ് തൊഴിലാളികൾ ഇന്നു പന്ത്രണ്ടു മണിക്കൂർ വേലചെയ്യേണ്ടതായി വരുന്നുണ്ടെന്നു്. ഇതിന്നു ഗവമേണ്ടു് പറയുന്നതു് ജനീവ കോൺഫറൻസിൽ ഇന്ത്യാ ഗവമേണ്ടിൻെറയും സംസ്ഥാന ഗവമേണ്ടുകളുടേയും പ്രതിനിധികളെ അയച്ചിരുന്നു. അവിടെവെച്ചു തീരുമാനിച്ചതാണ് തൊഴിലാളികളെ എട്ടു മണിക്കൂറിൽ അധികം പണി എടുപ്പിക്കുവാൻ പാടില്ല എന്നു്. കോൺഗ്രസ്സ് പോലും ഇതിനെ അനുകൂലിച്ചിട്ടുണ്ടു്. തൊഴിലാളികൾക്കു ദാവർടൈം അലവൻസ് കൊടുക്കുന്നുണ്ടാകും. എന്നാൽ ഇവിടെ അതല്ല പ്രധാനമായ പ്രശ്നം. അതുപോലെതന്നെ ഫാക്ടറി നിയമം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നുണ്ടെന്നു ബഹു: ഡോക്ടർ കൃഷ്ണാറാവു പറഞ്ഞുവല്ലോ. പടക്കം മലബാറിൽ ആറോൺ സ്പിന്നിങ്ങ് എൻറ് വീവിങ്ങ് മിൽസ് എന്നൊരു ഫേക്ടറി ഉണ്ടു്. ശ്രീമാൻ സാമുവേൽ ആരോൺ അവിടെയുള്ള ഒരു വലിയ മുതലാളിയാണ്. പെയ്മെൻറ് ഓഫ് വേജസ് ആക്ടിന്നു വിരുദ്ധമായി ആ കമ്പനിയിലെ തൊഴിലാളികൾക്കു രണ്ടര മാസത്തിലധികം വരുന്ന ക്ലാപ്പണമായി കൊടുക്കാതെ അദ്ദേഹം തൊഴിലാളികൾക്കു് അരിയും മററു സാധനങ്ങളും ക്ലാപ്പികളായി കൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. അവിടെ തൊഴിലാളികൾ ദാവർടൈം വക്ക് ചെയ്താൽ അതിന്നു ചിററ് കൊടുക്കുന്നില്ല. മങ്കളൂറിൽ നീജിയനൽ ഫാക്ടറി ഇൻസ്പെക്ടർ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ എത്രയോ തൊഴിലാളികൾ ഫേക്ടറി ഉടമകൾ ഫേക്ടറി നിയമത്തിന്നു എതിരായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്നു തെളിവുകൾ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ അദ്ദേഹം എന്താണ് ഇതിനെപ്പററി യെല്ലാം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു ഈ സഭയുടെ മുമ്പാകെ വയ്ക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഒരു ബ്രിട്ടീഷുകാരൻെറ കമ്പനിയായ പാരി ആൻറ് കമ്പനിയിൽ ക്ലാപ്പി കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ തക്കങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. അതു അഡ്ജുഡിക്കേഷനു വയ്ക്കുണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഡെവലപ്പ്മെൻറ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്നു സമ്മതമില്ലെന്നാണ് പറയുന്ന കാരണം. ഡെവലപ്പ്മെൻറ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ സമ്മതമാണോ ഗവമേണ്ടു് നോക്കുണ്ടതു്; അല്ല തൊഴിലാളികളുടെ കാര്യങ്ങൾ ന്യായമാണോ എന്നാണോ ഗവമേണ്ടു് നോക്കേണ്ടതു് എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. ഇതുകൂടാതെ എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു് വയനാട്ടിൽ ഇയ്യിടെയുണ്ടായ തോട്ടം തൊഴിലാളികളുടെ പണിമുടക്കത്തെ സംബന്ധിച്ചാണ്. ഈ തോട്ടം തൊഴിലാളികളുടെ പണിമുടക്കം എങ്ങിനെയാണ് വന്നിട്ടുള്ളതു് ? ബ്രിട്ടീഷുകാരണ് വയനാട്ടിലെ അധികം തോട്ടങ്ങളുടേയും ഉടമസ്ഥന്മാർ. സെൻട്രൽ ഗവമേണ്ടു് മിനിമം വേജസ് ആക്ട് പാസ്സാക്കിയതിന്നുശേഷവും അതിൻെറ റൂൾസ് മദിരാശി ഗവമേണ്ടു് ഈ സ്റ്റേററിൽ നടപ്പാക്കീട്ടില്ല. ഇതു നടപ്പിലാക്കുകയാണെങ്കിൽ ലക്കക്കണക്കായ തോട്ടം തൊഴിലാളികൾക്കു ഒരു ആശ്വാസം ഒരു ദിവസം ശമ്പളത്തോടുകൂടി ലീവ് കിട്ടും എന്നു നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം. എന്തുകൊണ്ടു് മദാസ് ഗവമേണ്ടു് ഈ നിയമം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ ബഹു: ഡോക്ടർ കൃഷ്ണറാവുവിനോടു ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ലേബർ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനോടു ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. വയനാട്ടിലെ തോട്ടം തൊഴിലാളിത്തക്കം ഒരു ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ട്രിബ്യൂണൽ മുമ്പാകെ വയ്ക്കുണമെന്നു മലബാറിലെ സംഘടനകൾ മാത്രമല്ല തിരുവിതാംകൂറിലെ സംഘടനകൾ കൂടി ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. എന്തുകൊണ്ടു് അതു ഇതുവരെ ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു ചോദിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രധാനമന്ത്രി ശ്രീ രാജഗോപാലാചാരി ഈ പണിമുടക്കം നിർത്തിവയ്ക്കുണമെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ വാക്കു് മാനിച്ചു എല്ലാ ട്രേഡ് യൂനിയൻ സംഘടനകളും അതിനോടു യോജിച്ചുകൊണ്ടു് പണിമുടക്കം നിർത്തിവയ്ക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഇതുവരെയായും ഇതിനെപ്പററി യാതൊരു നടപടിയും എടുത്തതായി കാണുന്നില്ല.

24th December 1953] [Sri K. P. Gopalan]

"പിന്നെ ഒന്ന പറയാനുള്ളത് കോട്ട്ഫീ സ്റ്റാമ്പിനെപ്പററിയാണ്. മുതലാളിമാക്ക് കോട്ട്ഫീ സ്റ്റാമ്പ് ആവശ്യമില്ല എന്ന പറയുമ്പോൾ പാവപ്പെട്ട തൊഴിലാളിക്കണ്ണെങ്കിൽ കോട്ട്ഫീ സ്റ്റാമ്പ് ആവശ്യമാണതാനും. എന്തുകൊണ്ടാണ് ഈ ഗവമേണ്ട് ഈ നിയമം മാററത്തതു ? ഈ നിയമം മാററണമെന്ന ഈ സഭയിൽവെച്ചുതന്നെ എത്രയോ പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ ഒരു ന്യായമായ ആവശ്യം ഇന്നിയും നടപ്പിലാക്കീട്ടില്ല എന്നുള്ളതു വളരെ ഖേദനാജനകമായ ഒരു കാര്യമാണെന്നു ഈ സഭമുമ്പാകെ വസ്തുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അവസാനമായി എനിക്കു നിങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ വസ്തുവാനുള്ളതു കണ്ണൂരിൽ ഇന്നു നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പണിമുടക്കത്തെ സംബന്ധിച്ചാണ്. തൊഴിലാളികളുടെ ഈ പണിമുടക്കത്തിൽ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഇടപെട്ടുകൊണ്ടു തൊഴിലാളികളെ ഫാക്ടറികളിൽനിന്നു ബലാൽക്കാരമായി! പുറത്തു കൊണ്ടുവരികയാണ് ചെയ്യുന്നതു്. ഫാക്ടറി ഉടമസ്ഥന്മാർ അവിടെയുള്ള തൊഴിലാളികളെ അടിച്ചു. ഇതു് പോലീസ് ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറ് ഇടപെട്ട മുതലാളികളുടെ പേരിൽ ഒരു കേസ് ചാർജ് ചെയ്യുമോ എന്നാണ് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്. ഇതു ചെയ്യുവാൻ അവിടത്തെ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാക്കു ധൈര്യം ഉണ്ടാകുകയില്ലെന്നു എനിക്കറിയാം. എന്നാൽ ഈ ഗവമേണ്ടിൻെറ കററകരമായ തൊഴിൽ നയത്തിൽ അടിയന്തിരമായി ഒരു മാററം വരുത്തുവാൻ ബഹു : ഡോക്ടർ കൃഷ്ണറാവുവിന്നു് വ്യക്തിപരമായിട്ടെങ്കിലും ഒരു സന്മനസ്സ് ഉണ്ടാകേണ്ടതാണെന്നാണ് എനിക്കു പറയാനുള്ളതു്. ഈ രാജ്യത്തിലെ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം രാജ്യത്തിൻെറ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി പൊരുതീട്ടുണ്ട്. ആർ. ഐ. എൻ. കലാപത്തെപ്പററി നമുക്കറിയാം. ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യവാദികളോടു് ഈ നാട്ടിലെ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം എപ്പോഴും ധീരതയോടുകൂടി പൊരുതീട്ടുണ്ട്. എനിക്കു മുമ്പു സംസാരിച്ച ഒരു മാന്യ സ്നേഹിതൻ പറയുകയുണ്ടായി ഇന്നു പണിമുടക്കംവരുന്ന അവസരത്തിൽ കമ്യൂണിസ്റ്റുകാർ മാത്രമല്ല അതിൽ ചേരുന്നതു് എന്നു്. കണ്ണൂരിൽ ഇന്നു നടക്കുന്ന പണിമുടക്കത്തെ സഹായിക്കുവാൻ അവിടുത്തെ കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിററി കൂടി നിർദ്ദേശം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. വയനാട്ടിലെ പണിമുടക്കത്തിലും ഐ. എൻ. ടി. യു. സി. പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് ബ്രിട്ടീഷ് മുതലാളികളുടെ കൊള്ളയടി അവസാനിപ്പിക്കണമെന്നു്. ബഹു : ഡോക്ടർ കൃഷ്ണ റാവു ബ്രിട്ടീഷ്കാരുടെ കാര്യം വരുമ്പോൾ അനങ്ങാതെ ഇരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതു്. സർ, ഞങ്ങൾ, തൊഴിലാളികൾ, തീർച്ചയായും യോജിക്കുന്നുണ്ട്. കലക്ടീവ് ബാർഗെയിനിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഞങ്ങൾ യോജിക്കും. ഇന്നത്തെ മദിരാശി ഗവമേണ്ടിൻെറ നയം തുടരുകയാണെങ്കിൽ അനേകം തൊഴിൽശാലകൾ പൂട്ടേണ്ടിവരും. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ പറയും ആരൊററ ഫാക്ടറി പോലും പൂട്ടി ഇടുവാൻ പാടില്ല എന്നു്. തൊഴിലാളികൾക്കു മാനമായി ജീവിക്കുവാനുള്ള കൂലിക്കും ഉദ്യോഗസ്ഥിരതക്കും മററും ഒരു മിനിമം പാസ്സാക്കുവാൻ ഇന്നു ഗവമേണ്ടു് തയ്യാറുണ്ടോ എന്നാണ് ബഹു : ഡോക്ടർ കൃഷ്ണ റാവുവിനോടു ചോദിക്കാനുള്ളതു്. കണ്ണൂരിലെ പണിമുടക്കത്തെ സംബന്ധിച്ചു അന്വേഷിക്കുവാൻ ലേബർ കമ്മീഷണർ പോകണമെന്നുള്ളതു് സാധാരണമാണ്."

4-40 p.m.

MR. SPEAKER :—"The hon. Member's time is up."

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"Mr. Speaker, Sir, I am really grateful for the various suggestions that have come from some Members, though they have been associated with more heat than was necessary. If I tell this House that during the last year, 5,715 complaints under the Industrial Disputes Act were investigated by the Labour Department, one will realize the enormous amount of work that the Labour Department has done in the matter of settlement of disputes. There has been a complaint that we have not referred many cases for adjudication. The Government of the composite State referred 86 cases for adjudication to the Industrial Tribunal. The Government of the residuary State referred 10 cases for adjudication. Fifty-one cases were pending disposal at the commencement of the year, thus making a total of 147. In the composite State of Madras, awards were published in 179 cases of which 84 were decisions of the

[Dr. U. Krishna Rao] [24th December 1953

Industrial Tribunal. Some of my Friends complained about the non-implementation of awards. During the years 1951–52 and 1952–53 there were 345 awards. The number of concerns which have implemented the awards is 184. The number of cases where the awards did not require implementation is 116. The number of cases in which recovery proceedings have taken place is 10 and the number of cases under correspondence is 35. I am mentioning the figures to show that the number of cases of non-implementation of awards are so small when compared to the number of awards that have been implemented either by the managements themselves or at the request of the Government."

"My hon. Friend Mr. Sreedharan, whom I must thank for his moderation in language, referred to the plight of handloom workers and the beedi workers. We are aware of the difficulties of the handloom workers of Malabar. We are also aware that the Ryan Scheme has not benefited them. When the new mill cloth cess fund is made available, we propose to call a conference of those in charge of labour, the management and the Collector to find out if we can bring something new to the benefit of the workers in Malabar. Sir, the beedi industry is a peculiar cottage industry as pointed out by the hon. Member. One has to provide sufficient work for women and children. Now, Sir, the question whether factories in the beedi industry should be revived is under the active consideration of the Government. The question of payment of wages is also under the consideration of the Government. But so far as the beedi industry is concerned, we are faced with a decision of the High Court, which had once upon a time laid down, that we can proceed only against the Branch Managers and not against the management. Everyone knows that the Branch Manager is a glorified worker among the workers. We, therefore, thought that there is no point in proceeding against him. We are actively considering how best we can come to the rescue of the beedi workers.

4–50 p.m. "My hon. Friend next complained that the definition 'continuous term of service' has not been clarified. The question of granting leave with wages is now being considered and in this connection, I wish to inform the House that the Central Factories Act is being amended to fix 240 days' work in a year for purposes of counting periods of continuous service. The Amending Bill has been introduced in the Council of States. I am thankful to Mr. Elumalai for the little credit that he gave to the Labour Department. I welcome his suggestions regarding the difficulties of labour and shall refer presently to the duties of labour leaders. He raised the question of retrenchment in workshops attached to Government Departments. I am afraid that question has to be put to the Minister for Education so far as the Government Press is concerned and the Minister for Public Works so far as the Public Works Department Workshop is concerned, because they are not under the Ministry of Labour. Therefore, I plead not guilty to any charge that may be levelled against me.

24th December 1953] [Dr. U. Krishna Rao]

"Sri K. P. Gopalan, with his usual heat, complained that Factory Inspectors were not of help to labour. I must say that Factory Inspectors have nothing to do with labour. Their job is to advise the managements how they should repair or model the buildings so as to ensure, to the maximum possible extent, the health of the workers.

"My Friend referred to the Textile Enquiry Committee Report. As I have told this House more than once, this matter is being actively looked into. The matter has been sent to the Government Press. Owing to the separation of the Andhra State from the composite Madras State, there has been some trouble in printing. Proofs have been received. We are finding out how many copies the Andhra Government will require and how many copies the Madras Government will require. I assure the hon. Member that very soon we will have copies of the report.

"With regard to plantation labour, the appointment of a tribunal was delayed on account of legal complications. We are glad to say that the legal complications have been solved satisfactorily and very soon we will have a Plantation Tribunal.

"My Friend referred to the Navajeevan Press, Tamilmani and another Press. I can only say that the Magistrates have ordered the recovery of the money. My Friend is in an undue hurry. He seems to think that this Government, like the Government in some other part of the world, can do what they like at very short notice and without any legal backing. We cannot do that.

"My Friend referred also to the Coimbatore workers. This is a dispute regarding the dismissal in a transport concern of 66 workers. We are looking into the matter to see how best we can settle it. I would request my Friends to be fair and know the cause of the delay. The delay, I am told is due to a stay order given by labour appellate tribunal and High Court. The allegation that Government delay is absolutely wrong.

"I have only to refer to my Friend Mr. Anthoni Pillai. It is a pity he is not present in the House now. I should have expected a gentleman who has made a personal attack on the Minister to stay here to hear what the Minister has to say by way of reply. In his characteristic manner, he made an allegation and walked off without having the courtesy to you and to this House to remain to hear the reply of the Minister. (Sri M. Palaniyandi rose.) I am not yielding. Sri Palaniyandi cannot speak for Sri Anthoni Pillai. I know he is much more of a gentleman than Sri Anthoni Pillai. I have very little time and I do not yield. Sri Anthoni Pillai levelled a charge against the Minister in particular. He said that the Minister for Industries and Labour was led by the nose by Mr. Lobo Prabhu who took his dictation from the big-wigs of the Madras Chamber of Commerce meeting at the Gymkhana Club. I deny this allegation and say that it is base, uncalled for and deserves condemnation. If the order goes in the name of Mr. Lobho Prabhu, it is because

[Dr. U. Krishna Rao] [24th December 1953

under the Government rules no Minister can issue an order. Any order issued by Mr. Lobo Prabhu is an order passed by the Minister and not *vice versa*. Let no Member go under the impression that Mr. Lobo Prabhu dictates to Government or passes orders without the knowledge of the Government. The order issued was an order of the Government issued through the Industries Department.

"My Friend Mr. Anthoni Pillai wanted to know the policy of this Government. I may tell him that it is a policy which any good and progressive government should follow. We believe in negotiations between the management and labour. If they are unable to come to an agreement, we put our Labour Officers on the matter and see whether an amicable settlement could be arrived at. If conciliation fails, then the matter is referred for adjudication. I do not know what exactly my Friend Sri Anthoni Pillai referred to. In the Act, there is a provision giving power to the Local Government to decide whether a particular case should or could be sent for adjudication. It is not as if every case has got to be referred for adjudication. I have no objection to Sri Anthoni Pillai inducing the Hon. Sri V. V. Giri to remove that provision. Sri Anthony Pillai forgets that I am the Minister for Industries and also the Minister for Labour. He could move my Chief to relieve me of one of the portfolios. I want to see whether an industry is able to stand up to all the demands made on it and if, as a result of reference of a dispute to a tribunal, there will be peace in the land. These are the two factors which we take into consideration. As Minister for Industries, I repeat in this House what I said elsewhere. Industries to-day are not at the top of their prosperity. I have advised labour leaders not to pitch their demands too high but to wait for better times. As I have said just before, we have referred hundreds of disputes to tribunals. My Friend Sri Anthoni Pillai referred to the discontent prevailing in the labour leaders' world. One had only to walk into the streets of Madras to see a demonstration which Sri Anthoni Pillai leads criticizing the Minister for Industries personally and the Chief Minister and the Government for not referring a particular dispute for adjudication. He wants the dispute to be referred to a tribunal under section 33. If this is done, any amount of indiscipline will prevail and the industry will go to dogs. He wants indiscipline to spread. He wants to multiply and magnify differences between labour and managements. I, therefore, say that his request cannot be granted in every case. There have been occasions when he and I have agreed and referred disputes to tribunals. There have been occasions when he and managements have agreed to refer disputes to tribunals and we have acceded. If the management and labour do not come to an agreement, the Government have the right to decide whether that case is a fit case for reference to a tribunal. So long as the provision giving discretion to the Local Government is there, no amount of threat, intimidation or coercion by Friends like Sri Anthoni Pillai who speaks fine and nice words here in this House and leads hostile

24th December 1953] [Dr. U. Krishna Rao]

demonstrations outside will deflect us from doing our duty. If we are true to our salt, we must stand up to the agitation, face the music and see that right is on our side.

"So far as my advice to the managements is concerned, I will only repeat what our Prime Minister Sri Jawaharlal Nehru said in Calcutta. He pleaded for co-operation between the management and labour. He said that if our country was to prosper, if full production was to be reached and if the Five-Year Plan was to succeed, industries should be developed and that otherwise there was no salvation for our country.

"So far as labour is concerned, our Hon. Finance Minister has said the other day that labour has a big responsibility and labour leaders a bigger responsibility to see that at least till our country reached full production capacity they should not look into these minor points. I will give only one instance. In West Germany, which has rehabilitated her industries after the ravages of the war, there is no forty-hour week. There is only a fifty-six hour week. Every man puts his utmost effort to increase production. There is practically no working hours as such. If the workers start work at 8 o'clock, they stop only when the day's work is over. That is how within three years, West Germany has been able to conclude a deal worth several crores of rupees with India. I wish our country follows that lead."

(Mr. Speaker sounded the gong and the Hon. Minister resumed his seat.)

MR. SPEAKER :—"It is now 5 o'clock. I now put the cut motion of Sri K. P. Gopalan to vote. The question is— 5 p.m.

'That the allotment of Rs. 6,12,000 under Demand XXIII—Labour including Factories be reduced by Rs. 100.'"

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER :—"I now put the original motion to the vot of the House. The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,12,000 under Demand XXIII—Labour including Factories.'"

The Demand was put and carried and the Grant was made.

It being 5 o'clock, Mr. Speaker proceeded, pursuant to the Assembly Rules, successively to put forthwith the questions on the othefr Demands, notice of which had been given by Government.